Η σχιζοφρενική αντιμετώπιση της ζωής του εμβρύου (Βαρβάρα Καλογεροπούλου-Μεταλληνού, Δρ. Θεολογίας-Πτυχ.Φιλολογίας)

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 19 Ιανουαρίου, 2012

Η επιστημονική πρόοδος στον τομέα της Εμβρυολογίας, αλλά και η τρισδιάστατη εικόνα των υπερήχων, πιστοποιούν την από αιώνες διδασκαλία της Εκκλησίας μας, ότι η ανθρώπινη ζωή αρχίζει από την στιγμή της σύλληψης, «εξ άκρας συλλήψεως». Δηλαδή την στιγμή που τα 23 χρωμοσώματα του ωαρίου ενώνονται με τα 23 χρωμοσώματα του σπερματοζωαρίου, και δημιουργείται το πρώτο κύτταρο, το ζυγωτό, το οποίο αποτελεί την αφετηρία της ανθρώπινης ζωής. Συγχρόνως όμως τότε σφραγίζεται και η προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου με το πλήθος των γονιδίων, που παραλαμβάνει από τους γονείς ο νέος οργανισμός.

Είναι επίσης επιστημονικά διαπιστωμένο, ότι το γονιμοποιημένο ωάριο αναπτύσσεται ταχύτατα, και δημιουργείται ένας νέος ανθρώπινος οργανισμός, μοναδικός και ανεπανάληπτος, ανεξάρτητος από τους γονείς, αν και για εννέα μήνες τρέφεται και φιλοξενείται από τη μητέρα του. Μας καταπλήσσει μάλιστα το συντελούμενο μέσα στην μήτρα «θαύμα της αγάπης», το οποίο αρχίζει με τον «χορό της ζωής» και το οποίο θα συνεχίσει, με ταχύτατους ρυθμούς την δημιουργία των διαφόρων οργάνων, ώστε στη διάρκεια των δύο πρώτων μηνών της κύησης να ολοκληρωθεί η «οργανογένεση», για να συνεχισθεί πλέον η αύξηση του εμβρύου. Έτσι η εμβρυακή ηλικία αποτελεί την πρώτη και πιο δυναμική φάση της ζωής του ανθρώπου, (έστω και αν το παιδί τρέφεται και εξαρτάται από την ζωή της μητέρας του), παραμένοντας αθέατο -και σήμερα πλέον αρκετά θεατό μέσω των υπερήχων- στην φιλόξενη μήτρα της μητέρας. Πριν λοιπόν η μητέρα αντιληφθεί ή και βεβαιωθεί, ότι μέσα της αναπτύσσεται μια καινούρια ζωή, ξεχωριστή από την δική της, εκείνο έχει πάρει το ανθρώπινο σχήμα, ενώ συγχρόνως τελειοποιούνται οι διάφορες σωματικές του λειτουργίες.

Πρόσωπο, λοιπόν, μοναδικό και ανεπανάληπτο το Έμβρυο, γι' αυτό και ως τέτοιο αναγνωρίζεται παγκοσμίως. Ως «πρόσωπο» το αναγνωρίζει και το Δίκαιο της πατρίδας μας και το καθιστά υποκείμενο και φορέα αστικών δικαιωμάτων. Κατά τον Αστικό Κώδικα, άρθρο 1711, το συλληφθέν Έμβρυο π.χ. μπορεί να κληρονομήσει περιουσιακά στοιχεία συγγενών του, εάν γεννηθεί ζωντανό. Ακόμη με το άρθρο 1594

του ίδιου Αστικού Κώδικα, αναγνωριζόταν προστάτης του Εμβρύου, ο λεγόμενος Εμβρυωρός, ο οποίος και έπαιρνε μέτρα υπέρ των δικαιωμάτων του κυοφορούμενου. Το άρθρο όμως αυτό καταργήθηκε κατά την αναθεώρηση του Αστικού Κώδικά μας, ώστε να διευκολυνθεί ο νέος περί αμβλώσεων νόμος, ο οποίος αφήνει απόλυτα ελεύθερες τις εκτρώσεις.

Παγκόσμιοι Οργανισμοί επίσης αναγνωρίζουν στο Έμβρυο δικαιώματα και προ πάντων το δικαίωμα στη ζωή. Έτσι π.χ. ο Ο.Η.Ε. στην Διακήρυξη του για τα δικαιώματα του Παιδιού (ψηφίστηκε το 1950, υπογράφτηκε το 1990) αναγνωρίζει και στο Έμβρυο δικαιώματα. Στην 4η Αρχή τονίζεται ότι «στην φροντίδα και προστασία», που θα παρέχεται στο παιδί, «περιλαμβάνεται και η ικανοποιητική προγεννητική και μεταγεννητική μέριμνα».

Η Διακήρυξη της Ουνέσκο του 2000 «Για έναν πολιτισμό Ειρήνης» περιλαμβάνει και τα έξης άρθρα:

1. Ο σεβασμός κάθε μορφής ζωής· σεβασμός των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας του κάθε ανθρώπου».

2. «Η μη βία· απόρριψη της βίας σε όλες της τις μορφές και η επίτευξη δικαιοσύνης με την πειθώ και την κατανόηση».

Αλλά αν οφείλουμε να σεβόμαστε την κάθε μορφή ζωής, όπως π.χ. του σκουληκιού ή της αμοιβάδας, δεν οφείλουμε κατ' εξοχή να σεβόμαστε την πρώτη και πιο δυναμική φάση της ανθρώπινης ζωής; Και αν βία δεν είναι ο διαμελισμός του πιο ανυπεράσπιστου ανθρώπινου προσώπου, του Εμβρύου, τότε τι είναι βία;....

Αλλά και η 4η Διεθνής Σύνοδος του ΟΗΕ για τις Γυναίκες (1995) με την Διακήρυξη του Πεκίνου και το σχέδιο δράσεως, που υπεγράφη από 180 Κράτη, προτείνει στρατηγικά μέτρα σε 12 τομείς-κλειδιά. Έτσι στον 40 τομέα-κλειδί γράφεται:

«Αντιμετώπιση και εξάλειψη κάθε είδους βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών», ενώ στον 12ο υποστηρίζεται η «νομική προστασία των κοριτσιών από την εμβρυακή ηλικία μέχρι την πλήρη ενηλικίωση τους και κατάργηση επιβλαβών πρακτικών εις βάρος τους». Και σ' αυτή την Διακήρυξη ομολογείται η αναγνώριση και προστασία της πρώτης φάσης της ανθρώπινης ζωής, δηλ. της εμβρυακής.

Υπάρχουν φυσικά και άλλες προστατευτικές για το Έμβρυο διατάξεις και διακηρύξεις. Το σημαντικότερο όμως για την προστασία του Εμβρύου είναι η επιστημονική πρόοδος στον τομέα της Εμβρυολογίας, σύμφωνα με την οποία δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί, ότι η ζωή αρχίζει από την στιγμή της σύλληψης. Η επιστημονική αυτή αλήθεια μάλιστα βρίσκει την εφαρμογή της στην όλη διαδικασία

της «τεχνητής γονιμοποίησης». Όλες οι άλλες δήθεν επιστημονικές τοποθετήσεις και πρακτικές είναι «εκ του πονηρού»....

Έτσι ενώ διακηρύσσεται συνεχώς η αξία Άνθρωπος, εν τούτοις πρόσωπα και κοινωνίες όχι απλώς περιφρονούν το Έμβρυο, αλλά και με μεγάλη ευκολία το θανατώνουν. Το τραγικότερο ψηφίζονται νόμοι, οι οποίοι όχι μόνο δεν το προστατεύουν, αλλά αντίθετα εντελώς ρατσιστικά και μεροληπτικά παρέχουν το απόλυτο δικαίωμα της θανάτωσης και εκμετάλλευσης του. Με την νομιμοποίηση των αμβλώσεων αμβλύνονται ακόμη περισσότερο οι συνειδήσεις των ανθρώπων, οι οποίοι πιστεύουν, ότι το νόμιμον είναι και ηθικό, ενώ θέλουν(;) να αγνοούν, ότι στον ανθρώπινο νόμο παρεισφρύει η σκοπιμότητα, προσωρινότητα και αδυναμία. Σ' αυτές όμως τις σκοπιμότητες και σχιζοφρενικές πρακτικές κάθε υπεύθυνος άνθρωπος αποδέχεται και εφαρμόζει το: «πειθαρχείν δει Θεώ μάλλον ή ανθρώποις».

Σε αρκετές Χώρες του Δυτικού κόσμου, ως γνωστόν, επιτρέπονται οι αμβλώσεις, εκεί όμως υπάρχουν πολλοί περιορισμοί και προϋποθέσεις για να πραγματοποιηθούν. Είναι δε πολύ σημαντικό ότι παρέχεται εμπεριστατωμένη και σφαιρική ενημέρωση στην έγκυο από ειδικούς επιστήμονες ως προς την αξία της ανθρώπινης ζωής ήδη από την σύλληψή της, ώστε η έγκυος κατ' αρχάς να ευαισθητοποιηθεί απέναντι στην άξια της ζωής. Της υποδεικνύονται επίσης και οι αρνητικές επιπτώσεις της άμβλωσης στην ψυχική και σωματική της υγεία. Όλη αυτή η ενημέρωση και επικοινωνία με τους ειδικούς έχει ως αποτέλεσμα να περιορίζεται αισθητά ο αριθμός των αμβλώσεων. Διότι είναι αποδεδειγμένο, ότι αν στην αρχή μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης η έγκυος ενημερωθεί και βοηθηθεί στις τρέχουσες ανάγκες της, μετά καταλαγιάζει και με χαρά φέρνει στον κόσμο το παιδί της για να συνεχίσει με πολλή στοργή και αγάπη να το μεγαλώνει.

Στην δική μας πραγματικότητα όμως, καμιά τέτοια ενημέρωση δεν γίνεται, παρ' ότι ο νόμος το προβλέπει, και αυτή η έλλειψη πληροφόρησης, μαζί με τα συνθήματα του αποπροσανατολισμένου φεμινισμού, όπως: «σώμα μου είναι το κάνω ό,τι θέλω», ή το άλλο σύνθημα: «οι γυναίκες δεν θα ανεχθούν τον περιορισμό των δικαιωμάτων τους», συμβάλλουν καθοριστικά στον τεράστιο αριθμό των αμβλώσεων, που πραγματοποιούνται στην Χώρα μας. Η Ελληνίδα, δυστυχώς, παραμένει μέσα στην άγνοια και παραπληροφόρηση, (στοιχεία φυσικά, που συνυπάρχουν με τις εγωιστικές και κοντόφθαλμες επιδιώξεις της) και έτσι, χωρίς να το υποπτεύεται, «τραυματίζεται» η ίδια ψυχικά και σωματικά, ενώ αφαιρείται βίαια η ζωή του πιο ανυπεράσπιστου πλάσματος, και φυσιολογικά, του πλέον αγαπημένου, δηλ. του παιδιού της.

Αργότερα τραγικά μετανοιωμένη και με την λαχτάρα να γίνει μητέρα καταφεύγει στα Κέντρα εξωσωματικής γονιμοποίησης ή ψάχνει απεγνωσμένα να υιοθετήσει ένα παιδί... τις περισσότερες φορές όμως, ματαιοπονώντας....

Με τον τίτλο «Τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης και προστασία της υγείας της γυναίκας...» ψηφίστηκε ο Ν. 1609, στις 3 Ιουλίου 1986, ο οποίος αφήνει απόλυτα ελεύθερες τις αμβλώσεις μέχρι και την 12η εβδομάδα από την σύλληψη. Από τις προκαταρκτικές συζητήσεις της Ειδικής Επιτροπής για την νομιμοποίηση των αμβλώσεων αναδεικνύεται, ότι δεν εκφραζόταν η επιστημονική γνώση και εμπειρία, αλλά οι περισσότεροι την προσάρμοζαν στις απαιτήσεις των ισχυρών, εξέφραζαν δηλ. την στρατευμένη επιστήμη....

Αλλά οι αντιφατικές και στρατευμένες ποίκιλλες επιστημονικές τοποθετήσεις συμπληρώνονται και από την φαρισαϊκή-«πολιτική» γλώσσα, η οποία κατά τον George Orwell, κατορθώνει ώστε «να μοιάζει το ψέμμα με αλήθεια και το έγκλημα να παρουσιάζεται άξιο σεβασμού». Αυτό διαπιστώνεται και στον «τίτλο» του νόμου 1609/86, που περικλείει και την «φιλοσοφία» του. «Τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης και προστασία της υγείας της γυναίκας...». Σχολιάζοντας κάποιες λέξεις, πιστεύω ότι η ωραιοποίηση του τραγικού γεγονότος και η φαρισαϊκή νοοτροπία είναι πασίδηλη. «Τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης», η λέξη διακοπή όμως περιέχει την έννοια της προσωρινότητας, όπως όταν λέμε διακοπή νερού ή ηλεκτρικού ρεύματος, που περιμένουμε την επανασύνδεση και την συνέχεια τους. Η τεχνητή διακοπή όμως της εγκυμοσύνης είναι πράξη τελεσίδικη, το παιδί δεν ξανάρχεται, αλλά θανατώνεται...

Αλλά και η δεύτερη θέση: «η προστασία της υγείας της γυναίκας» είναι ωραιοποίηση του γεγονότος, συγχρόνως δε και αναλήθεια. Διότι με την κυοφορία και τον τοκετό δεν κινδυνεύει η υγεία της γυναίκας, εκτός ελαχίστων περιπτώσεων, που πλέον, λόγω της επιστημονικής προόδου σήμερα, έχουν εντελώς ελαχιστοποιηθεί. Αντίθετα η τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης επιφέρει σωματικές και ψυχικές βλάβες, όπως διαπιστώνεται από τις συνέπειες του «μετεκτρωτικού συνδρόμου».

Έτσι μετά την ωραιοποίηση του τραγικού αποτελέσματος της άμβλωσης, την φαρισαϊκή-πολιτική γλώσσα, τον καιροσκόπο και επιλεκτικό επιστημονικό λόγο, την αμετροέπεια των φεμινιστικών συνθημάτων, και την οικονομική ακόμη εκμετάλλευση του εμβρύου, για λόγους καθαρά ψηφοθηρικούς ψηφίστηκε και ισχύει πλέον ο νόμος 1609/86, με αποτέλεσμα οι ειδικοί να μιλούν πλέον για «επιδημία αμβλώσεων» στην Ελλάδα (βλ. περιοδικό «Οικογενειακός Προγραμματισμός», τεύχ. 16, του 2000), να κατέχουμε δε την τραγική πρωτιά στην Ευρώπη και την τρίτη θέση, αναλογικά, στον κόσμο. Και ακόμη αντί να ενισχύεται ηθικά και υλικά η ελληνική οικογένεια για να φέρει και διατηρήσει τη ζωή -τα παιδιά- επίσημα από το ίδιο το κράτος διευκολύνεται η γυναίκα, στο όνομα της αυτοδιάθεσης της, για να επιφέρει τον θάνατο στο παιδί της και να «τραυματιστεί» σοβαρά η ίδια ψυχικά και σωματικά.

Επομένως από τους πολλούς και ισχυρούς τα δικαιώματα του αγέννητου παιδιού δεν γίνονται σεβαστά και μάλιστα το ισχυρότερο δικαίωμα, το δικαίωμα στην Ζωή. Το πρόσωπο όμως, που σέβεται απόλυτα και κάτω ακόμη από δυσκολότατες συνθήκες τα δικαιώματα του Εμβρύου είναι η γνήσια Μάνα. Η αληθινή μητρική αγάπη σφυρηλατείται και αναδεικνύεται η πιο ισχυρή αγάπη, που δεν ζητεί τίποτε για τον εαυτό της, ενώ προσφέρει τα πάντα, χωρίς να περιμένει καμιά ανταπόδοση. Είναι η γνήσια αγάπη, που θυσιάζεται, και όχι η ψευτοαγάπη, που θυσιάζει τους άλλους. Γι' αυτό και η γνήσια Μάνα αρνείται τα θεωρούμενα ως δικαιώματα της σύγχρονης γυναίκας, δικαιώματα καθαρώς ατομοκρατικά, και δεν παρασύρεται, ώστε να συγκατατεθεί στην καταστροφή της ζωής του παιδιού της πριν ακόμη αντικρύσει το φως του ήλιου. Όσο δύσκολες και αν είναι οι συνθήκες κατά την διάρκεια της εγκυμοσύνης και ακόμη δυσκολότερες προοιωνίζονται μετά από αυτήν, θαρρετά και υπεύθυνα αναλαμβάνει να φέρει σε πέρας την μητρική αποστολή της.

Μια αρχικά ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, όπως είναι συνήθως η εκτός γάμου, που συνοδεύεται και με την εγκατάλειψη, πάλι δεν εμποδίζει την αληθινή Μάνα να επωμιστεί τις συνέπειες και να φέρει στον κόσμο το παιδί της, που τελικά, αυτό το αρχικά ανεπιθύμητο παιδί, αποβαίνει για τη Μάνα το «αγγελούδι της», όπως η ίδια η ζωή μας βεβαιώνει. Κι όταν πληροφορηθεί ότι το παιδί, που μεγαλώνει στα σπλάγχνα της, έρχεται με προβλήματα υγείας, δεν δέχεται να το θανατώσει, όχι μόνο γιατί πολλά από αυτά τα παιδιά μεγαλώνοντας αποκαλύπτουν ικανότητες και χαρίσματα αξιοζήλευτα, αλλά και με πλήρη αναπηρία να γεννηθεί, πάλι η γνήσια μητρική αγάπη ξέρει να ανακουφίζει τον πόνο του άλλου και προπάντων του παιδιού της, και να σηκώνουν μαζί τον σταυρό του καθήκοντος. Με τέτοιες Μάνες -και υπάρχουν πολλές και σήμερα- ασφαλώς γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα του αγέννητου παιδιού και δεν λειτουργούν Ηρώδες γι' αυτό, ούτε ανοίγονται «καιάδες».

Στόχος, όσων τουλάχιστον προβληματίζονται και θέλουν να υπηρετήσουν την Αλήθεια και την Ζωή, ας είναι το γνήσιο ενδιαφέρον για την ανθρώπινη ζωή από την στιγμή της σύλληψης και η ανάδειξη της αξίας της γνήσιας μητρικής αγάπης. Η Μητρότητα είναι θείο δώρο, που καταξιώνει την γυναίκα και είναι συνυφασμένη με την φύση της. Εμείς όλοι, ευαισθητοποιημένοι και ως προς το θεϊκό δώρο της ζωής, ας προσφέρουμε έμπρακτα στην Μάνα τον σεβασμό και την βοήθειά μας για το λειτούργημα, που υπηρετεί και ας της υποδείξουμε ότι δεν υπάρχει ουσιαστικότερη προσφορά στην ανθρωπότητα από την Γυναίκα εκείνη που περιβάλλεται «ως ελαία κατάκαρπος» από τα παιδιά της. Άλλα και ότι, τόσο για τον Άνδρα, όσο και για την Γυναίκα, δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευτυχία από το να συγκεντρώνονται γύρω από το σπιτικό τραπέζι τα παιδιά τους «ως νεόφυτα ελαιών» έτοιμα για καρποφορία και προσφορά στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

("Αξιοπρόσεκτες Θέσεις και Μαρτυρίες για τις ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ", Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη")

(Πηγή ηλ. κειμένου: impantokratoros.gr)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ:

Ποια είναι η ηθική αξία του εμβρύου στα αρχικά του στάδια; (Ηλίας Π. Παντελίδης, eye MD MSc., MRCOphth., EBOM, MA Χειρουργού Οφθαλμιάτρου)

Έκτρωση: Γυναίκειο δικαίωμα στην υγεία ή φόνος; (Εμμ. Παναγόπουλος, Επικ. Καθηγητής Χειρουργικής)

Η ιστορία μιας έκτρωσης που δεν έγινε (Irina Roxana IONESCU)

Επιπτώσεις της έκτρωσης στην ψυχική υγεία της γυναίκας (Συμπεράσματα ιατρικών ερευνών)

Επιπτώσεις των αμβλώσεων στην υγεία της γυναίκας (Συμπεράσματα ιατρικών ερευνών)

Οι εκτρώσεις και οι πόλεμοι των πολιτισμών (Herman T. Engelhardt)

Έκτρωση: Μύθοι και Πραγματικότητα (π. Σάββας Μιχαηλίδης)

Έκτρωση: Δικαιώματα και σφάλματα των γυναικών (Frederica Matthews Green)

Εκτρωση: «Το αμάρτημα της μητρός μου» (από Ιατρική και Νομική άποψη)

Το τελειωτικό κτύπημα (Γέρων Εφραίμ Φιλοθεΐτης)